

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 12 marca 2008 r. w sprawie T-332/04 Sebirán, S.L. przeciwko OHIM i El Coto De Rioja, S.A. wniesione w dniu 21 maja 2008 r. przez Sebirán, S.L.

(Sprawa C-210/08 P)

(2008/C 183/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Sebirán, S.L. (przedstawiciele: J. Calderón Chavero i T. Villate Consonni, adwokaci)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i El Coto de Rioja, SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez czwartą izbę Sądu Pierwszej Instancji w dniu 12 marca 2008 r. w sprawie T-332/04 na takiej podstawie, iż znaki towarowe EL COTO/COTO DE IMAZ (z jednej strony) i COTO D'ARCIS (z drugiej strony) są wyraźnie ze sobą kompatybilne;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Różnica zdań w odniesieniu do oceny dokonanej przez Sąd Pierwszej Instancji. Sebirán uważa, iż wspólnotowy znak towarowy COTO D'ARCIS nie jest objęty zakazem określonym w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w razie sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego, a w tym przypadku znaków towarowych EL COTO i COTO DE IMAZ, nie należy odmawiać rejestracji tego najnowszego znaku, z uwagi na to, iż, do celów tego zakazu, różni się on w wystarczający sposób od wcześniejszych znaków towarowych, bez względu na to czy towary lub usługi oznaczone tymi znakami i zgłoszonym znakiem towarowym są, postrzegając je globalnie, podobne bądź identyczne. Ponadto, nie istnieje w odczuciu odbiorców żadne prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd na całym terytorium Unii Europejskiej. To prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nie obejmuje prawdopodobieństwa skojarzenia ze wcześniejszym znakiem towarowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-219/08)

(2008/C 183/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w związku z wymaganiami w przypadku delegowania pracowników będących obywatelami państw trzecich przez przedsiębiorstwa wspólnotowe w ramach świadczenia usług:
 - a) uprzedniego zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej;
 - b) aby pozwolenie na pobyt wydane w państwie siedziby pracodawcy było ważne przez co najmniej trzy miesiące po zakończeniu świadczenia usługi;
 - c) aby pracownik musiał być zatrudniony u tego samego pracodawcy świadczącego usługi od co najmniej sześciu miesięcy;
- obciążenie Królestwo Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja utrzymuje zasadniczo, że wymogi nałożone przez stronę pozwaną w przypadku delegowania pracowników będących obywatelami państw trzecich przez usługodawców mających siedzibę w państwie członkowskim innym niż Belgia ograniczają swobodę świadczenia usług, ponieważ dyskryminują tych usługodawców w porównaniu z ich konkurentami mającymi siedzibę na terytorium belgijskim.

W swoim pierwszym zarzucie Komisja twierdzi, że system uprzedniego zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej stanowi nieproporcjonalną przeszkodę w swobodnym świadczeniu usług. Taka przeszkoda nie może być ponadto uzasadniona ani jakimikolwiek względami interesu ogólnego, ani odniesieniem do zasad dorobku Schengen.

W swoim drugim zarzucie skarżąca podnosi dysproporcjonalny charakter wymogu, zgodnie z którym pozwolenie na pobyt wydane w państwie siedziby pracodawcy musi być ważne przez co najmniej trzy miesiące po zakończeniu świadczenia usługi.

W swoim trzecim zarzucie Komisja podkreśla, że w braku pozytywnych zmian legislacyjnych ze strony strony pozwanej, warunek aby pracownik musiał być zatrudniony u tego samego pracodawcy świadczącego usługi od co najmniej sześciu miesięcy stanowi nieuzasadnione ograniczenie swobodnego świadczenia usług.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-220/08)

(2008/C 183/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE⁽¹⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 38 tej dyrektywy

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/83/WE upłynął w dniu 10 października 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-234/08)

(2008/C 183/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Støvlbæk, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 tej dyrektywy

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/100/WE upłynął w dniu 1 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 363, str. 141.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-239/08)

(2008/C 183/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: C. Huvelin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii